

et passende midlertidigt Tillæg, hvilket betegnes som aldeles nødvendigt især for Lærerne i det vestlige og nordlige Sylland, thi — hedder det i Andragendet — „den Lønningsforhøjelse, Sogneraadene ifølge Ministerfrivelsen have tilstaaet enkelte af os, er i det Hele bedre stiftet til end yderligere at ydmyge os end til at afhjælpe vor dybtfølte Trang“.

Under Henviisning til sin Udtalelse i Betænkningen af 12te December f. A. om det der omhandlede Andragende Nr. 1 indstiller Udvalget, at nærværende Andragender henvises til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet, forsaavidt angaar en almindelig Omordning og Forbedring af Landsbyskolerernes Lønningsvilkår.

3. Andragende fra entlediget Korpsslæge Dr. med. & chir. D. D. Hagn om Pensionsforhøjelse (indbragt den 10de December 1874 af Folkethingsmanden for Veile Amts 3die Valgkreds, E. H. Nielsen). Dette Andragende er to Gange tidligere blevet behandlet af Finantsudvalget, uden at samme har gjort nogen Indstilling om det (se Rigsdagsstenden for 1872—73, Tillæg B., Sp. 1085—86, og for 1873—74, Tillæg B., Sp. 821—22). Efter at det nu atter er fremkommet, har Indbringeren begjæret det henvist til nærværende Udvalg, som dog heller ikke finder Anledning at gjøre Indstilling om det.

4. Andragende fra pensioneret Skolelærer Jørgensen, Store Brøndum Skole nr. Aalborg (indbragt den 10de December af Folkethingsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds, Wint her). Andrageren, som har været ansat i det nævnte Embede siden 1826 og fra indeværende Mars Udgang har faaet Afsted med Pension, anser sig berettiget til, foruden den ham efter Loven af 8de Marts 1856 § 20, 1ste Stykke, tilstaaede Pension af $\frac{2}{3}$ af Embedets Indtægter, beregnede efter de sidste 5 Mars Gjennemsnit, desuden at erholde et Tillæg efter samme Paragrafs sidste Stykke. Paa en Ansøgning herom til Kirke- og Undervisningsministeriet har han faaet Afslag, og nu andrager han om Folkethingets Medvirkning til, at han kan komme til sin formentlige Ret.

Da sidste Stykke af § 20 i den nævnte Lov kun angaar entledigede Lærere, som ikke ere pensionsberettigede efter samme Paragrafs foregaaende Bestemmelser, kan det efter det i Andragendet D. lygte ikke komme til Anvendelse paa Andrageren. Udvalget gjør derfor ingen Indstilling.

5. Andragende fra Slagter Sally Meyer af Aalborg (indbragt den 17de December 1874 af Folkethingsmanden for Svendborg Amts 3die Valgkreds, J. A. Hansen). Andrageren formener at være stet Uret ved Bedømmelsen af den Erstatning, som tilkommer ham for Jord, afgiven til Forbindelsesporet imellem Aalborg Banegaard og Limfjorden, og beder Rigsdagen om at hjælpe ham til hans Ret, hvis det endnu er muligt. Den 25de Juli 1871 indgav han til Indenrigsministeriet et Andragende om, at der maatte blive foretaget Omtaxation af Skade og Ulempe, der var ham forarsaget derved, at hans Eiendomme Matr.-Nr. 79 og 80 vare blevne overfkaarne ved det nævnte Jernbanespor, hvorhos han tillige gjorde opmærksom paa, at han ingen Bei havde til det Areal, som var frafkaaret hans nævnte Eiendomme, og at han, hvis denne Mangel ikke blev afhjulpen, ikke vilde kunne komme til at bjerge en paa dette Areal staaende Kartoffelafgrøde. Paa dette Andragende fik han, uagtet han gjentagne Gange havde bragt samme i Ministeriets Grindring, først Svar, efter at den ommeldte Kartoffelafgrøde, der vel kunde have en Værdi af 150 Rd., var raadnet i Sorben, og Ministeriets Svar lød i Korthed paa, at han skulde faa en ny Taxation, medens Kartofflerne ikke bleve omtalte med et eneste Ord. Den nye Taxation, som afholdtes den 16de April 1872, blev imidlertid foretagen af de samme Mænd, der havde taxeret tidligere, og Resultatet blev, at man tilstod ham en privat Overtjersel over Jernbanesporet, at man paa Grund heraf nedsatte den ham tidligere indrømmede Erstatning for Ulemper og „Omvei“ med 50 Rd., og at man tilstod ham 10 Rd. til Retablering af Hegnsforholdet ved en forbi Eiendommen løbende Aa. Med Hensyn til det sidste Punkt oplyser Andrageren, at han havde maattet sætte et Bolværk, som havde kostet ham 45 Rd., og naar hertil kommer sammes fremtidige Vedligeholdelse, har han faaet omtrent en Fjendedel af, hvad han burde have. Kort Tid efter denne Omtaxation kom han i Underhandling med Aalborg Kommune om et Magesliffe, som, hvis det kom istand, vilde overflødiggjøre Anlægget af den ham indrømmede Overtjersel over Banen, og han skrev da til Indenrigsministeriet, om han ikke, i Stedet for selve Overtjerselen, maatte faae tilstaaet det Beløb, som denne efter Overtslag af Jernbanens Ingenieurer vilde komme til at koste. Paa denne Forespørgsel fik han ikke noget ligefremt Tilfagn, men han blev tilkalbt ved Affattelsen af et Overflag og spurgt, om han var tilfreds med den udtomne Overtslagssum, og da han derefter maatte antage, at denne (125 Rd.) vilde blive ham udbetalt, indgik han Mageslæget med Kommunen, hvilket han ellers ikke vilde have gjort. Under 31te Oktober 1872 resolverede imidlertid Indenrigsministeriet, at han istedetfor den paatænkte Overtjersel kunde faa 50 Rd. Efter fornyede Andragender opnaaede han derpaa, at den i Anledning af den faste Bro over Limfjorden sammentrædende Expropriations-Kommission blev bemyndiget til at tage Beslutning